

ознаках, збережено сутність, мету, підстави встановлення, що не виключає існування певних розбіжностей [3, с. 238]. Так у Стародавньому Римі суперфіцій попередньо застосовувався на незаселених публічних землях і лише з перебігом часу поширився на приватні земельні ділянки, тоді як в Україні – можливий виключно стосовно приватного земельного фонду. Сучасні нововведення щодо суперфіцію полягають у покладанні на управомоченого обов'язку забудувати чужу земельну ділянку у визначений термін, дотримуватися її цільового призначення, набути право власності на зведений будівельний об'єкт [4, с. 104].

Функціонування інститутів емфітевзису та суперфіцію потребує певного коригування сучасного законодавства. Оскільки суб'єктами відповідних правовідносин згідно законодавства є власник землі та землекористувач як фізичні особи, права орендодавця потрібно розширити на публічно-правові утворення (державу, територіальні громади), а до кола орендарів залучити юридичних осіб (селянські фермерські господарства, виробничі кооперативи, інших суб'єктів господарювання). Відзначимо необхідність приведення у відповідність норм Земельного і Цивільного кодексів України в частині ліквідації нормативної прогалини регулювання даних інститутів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Грубінко А.В. Історія держави і права зарубіжних країн: навчальний посібник / Грубінко А.В. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2014. – 656 с.
2. Покровский И.А. История римского права / Покровский И.А. – СПб: Летний сад, 2009. – 527 с.
3. Цивільне право України: Академічний курс: У 2 т. / [за заг. ред. Я.М. Шевченко]. – К.: Ін Юре, 2006. – Т. 1. – 335 с.
4. Безсмертна Н.В. Обмеження та обтяження права власності в законодавстві України // Право України. – 2005. – № 1. – С. 103-105.

Думка С. М.
студентка групи ПРМ-11 юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: *к.ю.н., доцент кафедри теорії*
та історії держави і права ТНЕУ
Баран А. В.

ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ НЕДОБРОЧЕСНОСТІ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Освіта є однією із найважливіших складових життєдіяльності кожної людини. Вона формує цінності та принципи, якими керується кожен. В процесі інтеграції України до Європейського Союзу важливою ланкою являється реформування освіти, адже дана сфера повинна відповідати належним європейським стандартам.

Велика увага кожного зарубіжного вузу приділяється академічній доброчесності, яка є складовою навчального процесу.

Академічна чесність (*academic integrity*) – це сукупність цінностей та принципів, яких повинна дотримуватись людина при навчанні та оцінюванні. Це також передбачає гідну та свідому поведінку під час виконання письмових контрольних робіт, складання іспитів, написання курсових та дипломних робіт, проведення досліджень та інших видів навчальної діяльності [1].

Поряд з даним поняттям існує і інше – «академічна недоброчесність», яке є протилежним до першого. Слід зауважити, що як в країнах ЄС, так і в штатах Америки значну увагу приділяють боротьбі з проявами академічної нечесності. Насправді, зарубіжний досвід вражає. Вважаємо, що в умовах сьогодення є актуально дослідити даний досвід, тому що його запозичення можливо зможе вплинути на ситуацію, яка склалася в нашому суспільстві в цій сфері. З проявами цього терміну кожен стикається майже щодня: списування та плагіат стали звичними майже для кожного.

Варто зазначити, що університети США протягом багатьох років боротьби з академічною недоброчесністю створили класифікацію її видів: списування, плагіаризм, брехня, надання або отримання допомоги, що заборонена, фальсифікація лабораторних або дослідницьких результатів, підробка оцінок, купівля або крадіжка робіт [2, с. 24].

Володимир Ромакін виокремлює наступні причини вдавання до академічної недоброчесності:

- перевантаженість студентів та викладачів;
- наслідки середньої школи;
- низький рівень мотивації до знань;
- порочні етичні норми;
- традиційні взаємовідносини «студент – викладач».

Погоджуємось з думкою Ромакіна В. В., адже в умовах сьогодення важко правильно розрахувати свій час. Варто не забувати, що у студента чи викладача є життя поза межами вищого навчального закладу і яке б не було бажання чи мотивація цілком зосередитись на навчанні просто неможливо. Що ж до другої причини, то очевидно, що якщо студент ще зі шкільної парти звик списувати чи якимось іншим чином отримувати оцінки, то і надалі він буде старатись так діяти, адже йому так комфортно. Розглядаючи третю причину, варто зауважити, що оскільки в нашій державі на разі існує проблема корупції, то в багатьох студентів взагалі не має мотивації до навчання. Студент не думає як він має здобути знання та навички, а як знайти потрібні знайомства тощо. Щодо наступної причини, то в умовах сьогодення ніхто не визнає списування чи плагіат крадіжкою, хоча б тому, що це не закріплено в Кримінальному кодексі України. Проте, це не так, адже коли студент списує, то він використовує чужі думки, знання, інтелект подаючи їх як власні. Остання причина показує те, що весь навчальний процес є занадто насиченим, студент не встигає належно опрацювати завдання з кожного предмету, а кожен викладач вимагає особливого ставлення саме до свого предмету.

Варто зазначити, що академічна нечесність не є сучасним феноменом, вона має загальне історичне й соціально-економічне коріння. Тому, розглядаючи практику дії кодексів честі у закордонних університетах, значну увагу слід

приділити документам, які віддзеркалюють вплив етики певних релігійних конфесій. Таким є Кодекс честі університету Бригама Янга (США), який був ухвалений у 1940 році і передбачав заборону непристойної поведінки, ненормативної лексики, куріння і споживання алкоголю, шахрайства та академічної нечесності. Особливістю цього кодексу була його відповідність настановам Церкви Ісуса Христа Святих останніх днів.

Цікавим видається огляд еволюції розвитку таких документів на прикладі Принстонського університету, де Кодекс честі було прийнято ще у 1893 році. У первинному варіанті він вимагав лише чесної поведінки студента на іспиті. У 1980 році Кодекс було модифіковано шляхом суттєвого розширення зобов'язань студентів, останні зміни внесені у 2015. Впливовість документа добре ілюструє практика проведення іспитів в Принстоні без присутності викладача. За порушення Кодексу честі можуть накладатися дисциплінарні стягнення, призупинятися навчання, відраховуватися студенти [3, с. 22].

З метою подолання академічної нечесності у закордонних університетах створюються спеціальні підрозділи, до повноважень яких належать організаційно-методичне забезпечення виконання прийнятих стандартів академічної доброчесності, адміністрування відповідних процесів. Так, в Університеті Джорджа Вашингтона це – «Департамент з питань академічної чесності», в Університеті Пітсбурга – «Офіс академічної чесності», в Університеті західних губернаторів – Відділ академічної безпеки, Університеті Юти – Служба загального радника, в Північно-східному університеті – Відділ студентської поведінки і розв'язання конфліктів, в Массачусетському технологічному інституті – Комітет з академічної чесності [3, с. 24].

Вважаємо, що українським вишам теж необхідно перейняти даний досвід, адже це було б гарантією того, що за процесом написання різного роду робіт буде слідкувати спеціалізований орган, який у разі порушення академічної доброчесності вимагатиме несення відповідальності. Можливо, це було б своєрідною мотивацією до написання власної роботи самостійно і без вдавання то різних проявів академічної недоброчесності.

Цікаво те, що в Україні зараз існує Проект Сприяння академічній доброчесності, який розпочинають Американські ради з освіти за участі Міністерства освіти і науки України та за підтримки Посольства Сполучених Штатів. Він охопить 10 українських університетів – з різних регіонів і з різними характеристиками. Результатом роботи Проекту повинні стати своєрідні «історії успіху», які можна використати для трансформації системи вищої освіти загалом.

В рамках Проекту сприяння академічній доброчесності в Україні студенти, викладачі та персонал ВНЗ отримують практичні знання та навички про основні принципи поняття «Академічна доброчесність», а також план дій по впровадженню цих принципів в своєму ВНЗ.

Проект SAIUP (Strengthening Academic Integrity in Ukraine Project) повинен зіграти одну з визначальних ролей в трансформації українського суспільства – змінюючи систему вищої освіти, він одночасно змінюватиме суспільні цінності, носіями яких стануть випускники і студенти університетів.

Проект SAIUP покаже важливість та практичну цінність академічної доброчесності через широку просвітницьку кампанію, з залученням студентів,

співробітників і адміністрації ВНЗ та у співпраці з Міністерством освіти і науки [4].

Вважаємо, даний Проект є ще одним кроком до розвитку академічної доброчесності в українських вищих начальних закладах. Це дасть змогу краще збагнути суть академічної доброчесності як студентами, так і викладачами.

Підсумовуючи все вище зазначене, варто зробити наступні висновки: академічна доброчесність є сукупністю принципів та норм етики, які повинні застосовувати здобувачі освіти в процесі навчання. Зарубіжний досвід є досить різноманітним і як свідчить практика українські виші переймають його. Так, створюються Кодекси честі, Декларації про академічну доброчесність та інші документи, які регулюють дану сферу. Крім того, важливим здобутком є Проект Сприяння академічній доброчесності, який покликаний не тільки поглибити розуміння академічної доброчесності у студентів і викладів, але і змінити суспільні цінності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Академічна чесність: що маємо на увазі [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://msmb.org.ua/stily-zhittya/karyera-ta-osvita/akademichna-chestnisty-shto-mayemo-na-uvazi/>.
2. Ромакін В. В. Академічна чесність у вищій школі [Електронний ресурс] / В. В. Ромакін // Педагогічні науки – Режим доступу до ресурсу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2002/20-7-3.pdf>.
3. Ковальчук О. С. Забезпечення академічної чесності у вищих навчальних закладах: міжнародний досвід / О. С. Ковальчук, Л. М. Потапюк. // Вісник університету імені Альфреда Нобеля. – 2017. – №1. – С. 21 – 26.
4. Проект сприяння академічній доброчесності в Україні (SAIUP) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: [http://www.americancouncils.org.ua/uk/pages/34/Strengthening%20Academic%20Integrity%20in%20Ukraine%20Project%20\(SAIUP\).html](http://www.americancouncils.org.ua/uk/pages/34/Strengthening%20Academic%20Integrity%20in%20Ukraine%20Project%20(SAIUP).html).

Єднак О.В.

*студент першого року магістратури
Тернопільського національного
економічного університету*

Науковий керівник : *к.ю.н., доцент кафедри теорії
та історії держави і права ТНЕУ*

Баран А.В.

ПОРІВНЯЛЬНІ АСПЕКТИ ВІТЧИЗНЯНОЇ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ШКОЛИ

Юридична освіта – одна з основоположних гарантій майбутнього будь-якої держави світу. Після подій на Майдані Гідності, та обрання нового курсу розвитку української держави, актуальність питання про тенденції розвитку юридичної освіти невпинно зростає.